

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 18

15. SEPTEMBER 1929

78. AARGANG

ET FORSKELLIGT EVANGELIUM.

(Oversat fra Liahona.)

Lige siden Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Oprettelse har den vidnet, at de Principper og Ordinancer, som blev lært at være nødvendige i tidligere Dage for at opnaa Frelse i Guds Rige, er lige saa nødvendige i disse de sidste Dage. Den er ikke én af Menneskene lavet Lov, men den er en evig Guds Lov. Da den vordende Profet Joseph Smith med Grundighed søgte efter at kende Herrens sande Vej, blev det aabenbaret ham fra Himmelen, at alle Kirker var afvejet fra den sande Tro, men at det evige Evangelium i sin Fylde i sin Tid vilde blive gengivet ved ham, og at han vilde blive befalet at bære Vidnesbyrd derom til hele Verden. Imellem det saaledes gengivne sande Evangelium og den Lære, alle andre Kirker forkynder, er der en meget stor Forskel.

I de sekteriske Kirker gør den Tro sig gældende, at den væsentlige Betydning af Evangeliets Budskab er dets moralske Lærdomme. Med Hensyn til Evangeliets Lærdomme og Ordinancer, da har enhver sin Frihed til at tro som han øn-

sker; Evangeliets Ordinaner maa enten blive antaget eller forkastet; men det bliver almindeligvis lært i Kirkerne, at Tro paa Kristus er alt, som er nødvendigt for at erholde en evig Frelse. De Sidste Dages Hellige har vist, at de antager og praktiserer saavel som noget andet Folk Kristi moralske Lærdomme; men de tror ogsaa og lærer, at visse af Evangeliets Principper og Ordinaner maa antages, forinden nogen kan faa Adgang til Guds Rige. I denne Tro adskiller den af Gud genoprettede Kirke sig fra de forskellige af Mennesker oprettede Kirker, og den er i Harmoni med det Ny Testaments Lærdomme og den Apostoliske Kirkes Skikke.

Med Hensyn til Forandringerne i Evangeliets Lærdomme, har en fremstaaende Gejstlig i den Engelske Kirke udtalt sig som følger: »Enhver Tidsalder bestemmer sit Evangelium. I det mindste er Indtrykkene forandret til forskellige Tider, af forskellige Personer, selv om de bekender sig til samme Tro, følger det samme Ritual, er loyale til den samme Organisation, og selv om Ordene fra forskellige Personer bringer de samme Ting til Udførelse, er det alligevel ikke det samme. Hvor kraftigt vi end paastaar, at Evangeliet er forandret, saa er det alligevel ikke den samme gamle Historie, som er gentaget Generation efter Generation.«

Det er rigtigt af Menneskene at ære Jesu Kristi Navn; thi han er i Sandhed Verdens Frelser, og den sande Betydning af hans jordiske Mission maa ikke tabes af Syne. Han kom til Menneskene for at gøre dem bekendt med deres virkelige Oprindelse og Fremtidsskæbne, lære dem at kende den eneste Vej til Liv og Frelse samt fremlægge de Betingelser, hvorved de kan indkomme i Guds Rige, uden hvilke han erklærede, at ingen kunde faa Adgang. Nutidens sekteriske Kirker kommer længere og længere bort fra det grundlæggende Evangeliums Sandheder. Tiltrods for den ovenfor fremsatte Anskuelse, at Evangeliets Principper bliver forandret fra Tid til Tid, saa er dog Betingelserne for Frelse og Loven for Indtrædelse i Guds Rige uforandrede. De uforanderlige Betingel-

ser, forkyndt af selve Guds Søn, er: »Undtagen at nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige.« (Joh. 3: 5.) At dette ikke var begrænset til Folket i tidligere Dage, blev tydeligt tilkendegivet i Apostelen Peters Ord paa Pinsefestens Dag, efter at han havde omtalt Betingelserne for Tilgivelse og Genfødselse samt Velsignelserne, der følger af Lydighed, tilføjer han: »Thi eder og eders Børn hører Forjættelsen til, og alle de, der er langt borte, hvilken som helst Herren vor Gud vil kalde dertil.« (Ap. G. 2: 39.)

Et helt forskelligt Evangelium bliver lært i Nutidens kristne Kirker; men de lovede Gaver og Velsignelser følger ikke disse, der modtager det, hvilket giver en Forklaring paa den udbredte, følelige aandelige Hunger, der eksisterer. Paa den anden Side finder vi i Jesu Kristi Kirke, genoprettet i de sidste Dage efter den lange Borttagelse fra Jorden, at det sande Evangelium bliver lært, og dets Ordinancer administreret af Mænd, som har modtaget Autoritet dertil, med det Resultat, at de gamle Gaver og Velsignelser bliver nydt i rigt Maal. Herrens sande Vej er tydelig vist, og alle, der vandrer paa den, er bragt til Enighed i Troen.

MISSIONSPRÆSIDENTERNES KONFERENCE.

Missionspræsidenterne af den europæiske Mission mødte i Liverpool, England, den 14. August, og Møder blev holdt hver Dag indtil 22. August. Ni Missioner var repræsenterede. Præsident og Søster John A. Widtsoe ledede alle Møderne, og mange gode Raad og Lærdomme blev givne til de tilstedeværende.

Konferencens Formaal var at skabe System i Missionsarbejdet i Europa, og det bliver derfor nødvendigt at gøre nogle Forandringer her i den danske Mission, saa vi kan komme i Harmoni med de andre Missioner. Jesu Kristi Kirke

er organiseret for Medlemmernes Fremadskiden, og der er ikke nogen Periode, hvor vi staar stille, men vi skal avancere, saa vi haaber, de Hellige vil hjælpe os med at sætte disse Ting i praktisk Udførelse.

Vi havde Anledning til igen at være sammen med Præsident og Søster Joseph L. Petersen, og de sender deres sidste Hilsen for denne Gang fra Europa; det vil ogsaa glæde Søskende at høre, at Søster Petersens Helbred nu er udmærket.

Præsident og Søster John A. Widtsoe sender ogsaa de bedste Hilsener til de Hellige i den danske Mission.

H. M. L.

HØFLIGHED I HJEMMET.

Selv i de Hjem, hvor man virkelig holder af hinanden, synes der ofte mod Holighedens Bud. Hvorfor? Oftest fordi man mener, at man, naar man er hjemme, ikke behøver »at tage det saa nøje«, der vil man være fri for »at lægge Baand paa sig«. Men denne Opfattelse er en stor Vildfarelse. Opmærksomhed mod hverandre burde aldrig betragtes som en Tvang, og Hjemmet er mindst af alt Stedet, hvor Høflighed kan tilsidesættes, ikke mindst fordi man der viser Høflighed over for Mennesker, man holder af, og mod disse bør man vise endnu større Høflighed end mod alle andre.

»Vi er jo hjemme . . .« — hvor ofte er ikke disse Ord Undskyldningen for en Datters Skodesløshed i sin Paaklædning, for Søns og Broders korte og uvenlige Svar. Hjemme mener en Datter og Søster ikke at behøve at hjælpe Moder og Søskende, hjemme mener en Søn og Broder ikke at være sig skyldig at tage óp det, som Søster, Fader eller Moder taber, hjælpe dem Overtøj paa ell. lign., hvor naturlig denne Skyldighed end sikkert vilde være faldet ham, om Hjemmet havde haft en ung, kvindelig Gæst.

Hjemme tænker Datteren ikke paa at fremsætte sine Ønsker

til Forældrene i venlige og høflige Ord, hjemme tillader den unge Mand sig en Selvskhed i sin Opførsel og Talemaade, som han saa udmærket véd vilde deklassere ham blandt fremmede Mennesker. Hjemme slaar man med Dørene med en Kraft, der bedøver og bedøver andre og piner en Moders slidte Nerver. Hjemme sidder man tilbords, som var der kun én, der skulde opvartes og have Mad o. s. v., o. s. v.

Sig ikke, at saadant Ydre er Smaating! Husk paa, at vi alle har Behov at vinde andres Agtelse. Og Hølgigheden i Hjemmet er ikke Smaating! Den betyder mere for Karakterens Udvikling end meget andet, som man maaske forestiller sig for store Ting. Høflighed i Hjemmet er Genspejlet af den Kærlighed, man bør nære overfor Hjemmets Opretholdere, Fader og Moder. Og tro først og fremmest ikke, at nogen nogensinde bliver saa »stor«, at han eller hun kan sidde dette Kærlighedens Bud overhørig. Høflighed er Dannelse, og ingen bliver nogensinde saa »stor« hverken i egne Tanker eller udadtil, at man har Raad til at glemme Kærlighedens Bud — Høflighedens Bud.

DEN DANSKE MISSION.

EFTERAARSKONFERENCERNE

vil blive afholdt som følger:

Aalborg 11., 12., 13. og 14. Oktober.

Aarhus 18., 19., 20. og 21. Oktober.

København 25., 26., 27. og 28. Oktober.

Præsidenterne i disse Distrikter anmodes om i rette Tid at træffe de fornødne Forberedelser for Afholdelsen af de forskellige Møder; ligeledes bedes Grensforstanderne at indbyde alle Medlemmerne og give vore Venner en personlig Indbydelse om at overvære vore Møder.

Programmet maa udarbejdes i god Tid og indsendes til Missionspræsidenten til Godkendelse.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Niels P. Andersen ankom fra sit Hjem i Salt Lake City 1. September 1929 og er beskikket til at arbejde i Aalborg Distrikt. Vi byder Broder Andersen velkommen til hans Fødeland, som han forlod for cirka 40 Aar siden.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

PAASKØNNELSE.

Iblandt de mange Mænd og Kvinder, der giver meget af deres Tid og Talent til Herrens Værk i den Danske Mission, er der en Mand, som vi ikke hører meget om. Han er den, der gennemlæser »Stjernen«, før den gaar til Trykkeriet, han gennemlæser Skrifter og Hæfter, inden de trykkes, og det er mange. Vi paaskønner hans Arbejde, og vi ønsker, at »Stjernen«s Læsere skulde blive bekendt med »Manden bagved«, Broder Thorvald Bregentoft.

BESØGENDE FRA HOLLAND.

Tirsdag den 3. September ankom Præsident og Søster John P. Lillywhite til København. Lige efter Ungdomsforeningens Møde, hvor begge vore Gæster talte, rejste de med Toget til Oslo. Lørdag den 7. var de atter i København, og Søndag Aften talte de, med Missionspræsident Holger M. Larsen som Tolk, i den store Sal i Korsgade 11 til en meget interesseret Forsamling.

Præsident Lillywhite har virket som Missionær i Holland tre Gange, og paa hans to sidste Missioner har han været Missionpræsident over den Hollandske Mission. Præs. og Søster Lillywhite er bleven hæderlig afløst efter at have været i Holland over 40 Maaneder.

De afrejste herfra Søndag Aften lige efter Mødet.

DEN NORSKE MISSION.

HØSTKONFERANCER

vil blive avholdt som følger:

Narvik 22. september.

Trondhjem 29. september (Distrikt-Konferance).

Haugesund 6. oktober.

Stavanger 13. oktober.

Bergen 20. oktober (Distrikt-Konferance).

Drammen 27. oktober.

Halden 3. november.

Oslo 10. november (Distrikt-Konferance).

Fredrikstad 17. november.

Larvik 24. november.

Arendal 1. december.

Moss 8. december.

Tønsberg 15. december.

MØTER

vil blive avholdt som følger:

Lørdag aften Kl. 8: Ungdomsforeningens Konferance.

Søndag morgen Kl. 10: Søndagsskole Konferance.

Søndag eft. Kl. 2: Kvindelige Hjælpeforenings Konferance.

Søndag aften Kl. 7: General Konferance.

Mandag form. Kl. 10: Missionær Møde.

Mandag aften Kl. 8: General Præstedøms Møde.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

FRA DEN NORSKE MISJON.

(Av *Carl M. Hagberg*, Oslo gren.)

Efter opdrag av vår norske misjonspræsident eldste Hyrum D. Jensen lovet jeg å tilsende »Skand. Stjerne« fra tid til anden nogle korte meddelelser om misjonsarbeidet her i gamle Norge, hvilket jeg skal forsøke efter beste evne å ut-

fore, og håper også at den ærede redaksjon vil motta disse vore meddelelser på en forståelsesfull måte, som også kanskje kan være av interesse for vore danske søskende. At vi lever i en tid, hvor de evangeliske spørsmål skull være mere påaktet og ata mere hensyn til, enn hvad man i virkeligheten gjør, skulle være selvvinnlysende for ethvert tenkende individ blant menneskene. Derfor er det jo også at de Siste Dages Helliges misjonærer forlater sine hjem og reiser ut i verden på egen bekostning for å opplyse menneskene om de prinsipper i evangeliet, som for verdens barn synes å være uklare, men de forhærder sig og vil nødigg motta disse dyrebare sannheter, fordi de kommer fra et folk, som for dem synes å være uværdige til å proklamere sådanne hellighetslærdomme. Tross all denne motstand så har allikevel evangeliet gått sin seirende gang over hele verden og vil gjøre det fremdeles. Når man skal betrakte stillingen her i Norge i de forløpne 78 år, må man være fornøiet over de resultater, som vi kan se tilbake på, og de resultater, vi har nu i vor tid, ennskjønt sekterismens grunnvold har vært hård å gjennemploie, men allikevel har arbeidet gått i det jevne spor, om enn kanskje ikke så godt til enkelte tider, som ønskeligt kunne være. Derfor er det om å gjøre å stå på vakt om de vundne posisjoner.

Her i Oslo f. eks. kan vi glæde oss over at misjonsarbeidet har tatt en meget god fart frelover, at domme efter de meget godt besøkte møter vi har hatt efter ferien, likesom også søndagsskolen med den teologiske klasse har vært jevnt og godt besøkte. Søndag 1. september var såvel grensmøtet som aftenmøtet meget godt besøkte, likesom sangkoret under sin nye dirigent broder Hartvil Bruun var fremmødt fulltallig og sang de gamle Zions-sange med liv og begeistring, så det lived op i selve Østerhausgaten 27. — Derfor må vi huske feltropet: Friskt mot, søskende, fremad til seier!

Våre prestedomsmøter, som vi fikk tilbake igjen i begynnelsen av dette år, er nu forandret derhen, at moterne avholdes hver tirsdag aften kl. 8 samtidig med den kvindelige hjelpeforening, hvor sang og bonn holdes sammen, derefter

går kvinderne til sitt eget rum, hvor motet fortsettes, mens de mandlige forblir i sitt rum og holder møte. Når kvinderne er ferdige med sitt møte, kommer de igjen til prestedomsmotet, hvor der avsluttes med sang og bønn i fellesskab.

President Jensen uttalte også, at om ikke lang tid vil man stå overfor spørsmålet: Oslo grens deling i to grene, en gren på vestkanten og en dren på østkanten av byen. Sannsynligvis vil den gamle og ærværdige nr. 27 bli solgt og så istedet oppbygge 2 nye motehuse. Grenens medlemsantall er nu litt over 600, og det kunne hanskje synes påkrevet, at en deling er nødvendig, men nogen bestemmelse herom er ennå ikke ataa.

Lørdag aften 7. september hadde Oslo grens søndagsskole foranstaltet en liten festlighet for barnene, lærerpersonalet og eleverne i den teologiske klasse. Et godt program blev utført, og etterpå blev man bevertet med chokolade, mens smørrebrød og kage hadde de voksne tat med sig. Festen var meget hyggelig og forlop på beste måte.

Nu — angående de øvrige grene i den norske misjon går arbeidet jevnt og rolig fremad, og president Jensen er stadig på farten og opmuntrer misjonærene og søskende.

EN MAND ER EN MAND.

En Mand er en Mand, naar han véd, hvorledes det er at sympatisere med Mennesket i dets Sorg. Ja, en Mand er en Mand, naar han kan sympatisere med et Menneske i dets Synder. En Mand er en Mand, naar han véd, at ethvert Menneske kæmper en haard Kamp med mange Besværligheder, naar han lærer at vinde Venner, og hvorledes han kan beholde dem. En Mand er en Mand, naar intet Nødraab naar hans Øre forgæves, naar en Haand søger Hjælp uden Afslag, naar han finder noget godt i alle Trossamfund, der hjælper enhver som helst til at fatte det guddommelige, hvad end saa Navnet er paa dette Trossamfund.

DEN HELLIGE NADVERPAKT.

(Uddrag av en tale av eldste *Melvin J. Ballard* av de tolv's råd.)

(Oversatt fra eng. av *Eva Mabel Giertsen*.)

(Fortsat fra Side 270.)

KRISTI LIDELSER.

Vår Fader i himlen gjennemgikk alt dette og mere til, for i dette tilfelle blev hånden ikke stanset. Han elsket sin sønn Jesus Kristus høiere enn Abraham elsket Isak. For vår himmelske Fader hadde sin sønn, vår Gjenløser, hos sig i de evige verdener, herlig og stor, trofast og sann, og Faderen elsket ham inderlig. Men allikevel tillot han sin høit elskede sønn å stige ned fra et ophøiet sted av herlighet og glans, et sted, hvor millioner ydet ham tilbedelse, og så stige ned til den syndige jord, — en fornedrelse, som ikke fullt ut kan fattes av noget menneske. Han kom for å motta forhånelser, bespottelser og tornekrone. Gud hørte sin sønns rop i den kvalfulle stund i haven da, som der fortelles, hans porer åpnet sig og hans sved falt som blodsdråper til jorden, og han ropte ut: »Fader, om det er mulig, da ta denne kalk fra mig!«

Jeg spør eder, hvilken far eller mor her i denne verden kunde holde ut å høre på nødrop fra sitt barn og ikke prøve å hjelpe? Jeg har hørt om mødre, som har kastet sig ut i brusende elver, uten å kunne svømme et eneste tak, for å redde sitt druknende barn, om mødre, som har styrtet inn i brennende bygninger for å frelse dem, de elsket.

Vi kan ikke holde ut å lytte til disse skrik, uten at det skjærer oss i hjertet. Herren har ikke gitt oss makt til å frelse våre egne. Han har gitt oss tro, og vi unnerkaster oss det uundgåelige. Men han hadde makt til å frelse. Han elsket sin sønn og kunde ha frelst ham. Han kunde ha beskyttet ham for mengdens bespottelser. Han kunde ha kommet ham til hjelp, da tornekronen blev satt på hans hode. Han kunde ha bistått sin sønn, da denne, hengdende mellem to røvere, blev hånet med: »Frels dig selv og stig ned av korset! — — Han frelste andre, sig selv kan han ikke frelse.« Han hørte på alt

dette. Han så sønnen dømt. Han så ham slepe korset gjennom Jerusalems gater og segne under byrden. Og endelig — han så sønnen på Golgata, han så hans legeme utstrakt på korset, han så de grusomme nagler bli drevet igjennem hender og føtter og slagene, som respet op hans sønns hud, sønderrev hans kjöd, knuste benene og utgjöd livsblodet. Han så på det.

Denne gang blev kniven ikke stanset, men den falt, og hans elskede sønns blod flöt ut. Hans far så på i stor sorg og kval, inntil der kom et öieblikk, da endog vår Frelser ropte ut i fortvilelse: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt mig?«

GUDS KJÆRLIGHET TIL OSS.

I den stund synes jeg, jeg kan se vår kjære Fader bak slöret betrakte denne dödskamp inntil heller ikke han kunde utholde det lenger. Og likesom en mor, som sir farvel til sitt döende barn, må tages ut av værelset, for at hun ikke skal se de siste krampetrekninger, slik böiet han sitt hode og gjemte sig et eller annet sted i sitt univers, og hans store hjerte blev næsten knust av kjærlighet til sønnen.

Å, i det öieblik da han kunde ha frelst sin sønn — da priser og takker jeg ham for, at han ikke sviktet oss. Han tenkte ikke bare på sin kjærlighet til sønnen, men også på sin kjærlighet til oss. Og jeg fryder mig over, at han ikke bröt inn, og at hans kjærlighet til oss gjorde det mulig for ham å utholde å se på sønnens lidelser, og skjenke ham helt og fullt til oss, vår Frelser og vår Gjenlöser. For uten ham, uten hans offer vilde vi ha blitt begravet i jorden, og der vilde våre legemer blitt liggende, og vi kunde ikke fått komme herliggjort i hans nærværelse. Og dette er bare en liten del av, hvad det kostet vår Fader i himlen å skjenke sin sønn som gave til menneskene.

VERDSETTELSE AV HANS GAVE OG KJÆRLIGHET.

Hvordan verdsetter jeg denne gave? Mine brödre og söstre, jeg sier igjen, at hvis jeg bare visste, hvad det kostet Faderen å gi oss sin sønn, hvis jeg visste, hvor nödvendig det var for

mig å få sønnen og motta det åndelige liv, som utstrømmer fra ham, så er jeg sikker på, at jeg alltid vilde være tilstede ved nadverbordet for å ære den gave, vi har fått. Ti jeg vet, at han, Herren vår Gud, er en nidkjær Gud — nidkjær for, at vi ikke skal ringeakte, glemme og forsømme hans største gave til oss.

NADVERENS BETYDNING FOR ÅNDELIG VEKST.

Jeg vet, mine brødre og søstre, at ingen mann eller kvinne nogensinde vil komme i Faderens eller Jesu Kristi nærhet uten gjennom åndelig vekst. Uten åndelig vekst kan vi ikke bli skikket til å ha samvær med Guddommen. Jeg trenger å fornye min pakt hver uke. Jeg trenger de velsignelser, som kommer i og gjennom den. Jeg vet, at det, jeg taler om, er sant. Jeg vidner for eder, at Herren lever. Jeg vet, at han har gjort dette offer og denne forsoning. Han har gitt mig en forsmak på disse ting.

Mine brødre og søstre, dersom vi bare kunde få våre gutter og piker til å forstå nødvendigheten av denne ting, så vilde de være der, hvor nadveren administreres, og vi vilde også være der. Jeg ser ham ikke nu på korset. Jeg ser ikke hans panne sønderrevet av torner, eller hans hender gjennemboret av nagler, men jeg ser ham smilende, med utstrakte armer, sigende til oss alle: »Kom til mig!«

Brødre og søstre, la oss gå til ham, i hans utstrakte armer. La oss ta våre barn med oss og gjennom vår trofasthet erholde alle de velsignelser, som er tilknyttet denne hellige ordinanse— våre i tid og evighet. Dette beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen.

DØDSFALD.

Margaret Josephine Fjeldsted døde den 5. Aug. i sin Datters, Mrs. Helmar A. Petersens Hjem i Logan. Hun blev født i København, Danmark, den 10. April 1844 og kom til Utah

i 1870. Hun efterlader sig tre Børn, Mrs. R. A. Cates, Los Angeles; Mrs. Mamie F. Stark, Salt Lake City, og Mrs. H. A. Petersen, Logan. Begravelsen fandt Sted fra Logan 6. Ward Kapel den 8. Aug. under Ledelse af Biskop Olof I. Pederson.

Soster Fjeldsted var Enke efter Præsident Fjeldsted, der dode for cirka 25 Aar siden. Præsident Fjeldsted vil være kendt af Søkende i Skandinavien, idet han har været her mange Gange i Missionstjeneste, bl. a. ogsaa som Præsident over den skandinaviske Mission. Han var en af de syv Præsidenter over de Halvfjerds.

PRÆSTEDØMMETS VELSIGNALSER.

(*Weston N. Nordgreen, »Millenial Star«.*)

En Gang, da jeg var fjorten Aar gammel, laa jeg syg med Lungebetændelse. Det var nær ved Midnatstimen. Tre Læger, hvoraf en Specialist fra en offentlig Sundheds-Klinik, havde opgivet alt Haab om mig. Mine Forældre og Brødre og Søstre stod omkring mig og græd ved Tanken om, at jeg skulde tages bort fra dem. Mine Kræfter var opslidte gennem mange Ugers Kamp; mit Legeme var træt af Livet; min Aand kredsede i Nærheden af Sloret mellem dette Liv og Aandeverdenen.

Min Moder lænede sig ømt over mig. I Fortvivlelse spurgte hun mig, om jeg ønskede at bliver her paa Jorden eller gaa til min himmelske Fader. Jeg lukkede mine Øjne. Jeg var træt af Smerte og følte mig ikke i Stand til at svare. Da oploftede jeg mit Hjerte i Bøn til Herren og bad ham om at vejlede mig til at tage min Bestemmelse; thi jeg følte, at Resultatet beroede paa mit Valg, og jeg ønskede med hans Bistand at vælge klogt. Pludselig fyldtes mit Hjerte med en »overordentlig Fred«. Ordene i min patriarkalske Velsignelse kom til mig, stod for mit indre Syn og indprentede sig i min Sjæl:

»Det skal blive dit Privilegium, formedelst din Lydighed, at gaa fremad i det hellige Præstedømme, og — — at vokse til din fulde Manddom — — naar Tiden kommer; ligeledes

at modtage dine Velsignelser i Herrens Hus, og at gaa ud som en Sandhedens Budbærer, at forsvare Sandheden blandt fremmede i Verden, at blive en Missionær.«

Hvor disse Ord brændte i min Bevidsthed: »At blive en Missionær!« Min Fader havde været paa Mission i Sverige, da jeg var kun seks Aar gammel. Da han kom hjem, fortalte han mig om hans underfulde Erfaringer i Missionsmarken — om den Lykke at bringe Evangeliets Budskab til fjerne Landes Indvaanere. Siden den Gang havde mit største Ønske været at blive en Missionær. Da kom Herrens Løfte, som han havde givet mig ved sin Tjener, Patriark Hyrum G. Smith, til mig i dette kritiske Øjeblik. Hele mit System fyldtes med usigelig Lykke. Jeg vidste, at Herren havde besvaret min Bøn. Han havde indvilliget i at føre mig sikkert gennem denne Krise, der stod mellem Liv og Død. Ydmyg og lykkelig fortalte jeg min Moder, at jeg vilde leve, og jeg bad hende om at sende Bud efter Kirkens Ældster. Jeg blev salvet af disse altid beredvillige, altid ydmyge Herrens Tjenere, vor Biskop og en af hans Raadgivere. Jeg faldt i Søvn, fuldkommen Fred og Tilfredshed fyldte mit Sind, og med Tillid til Gud vidste jeg, at jeg vilde leve og blive en Missionær i hans Tjeneste.

Dette var otte Aar siden. Det syntes som en Evighed, men Begivenhederne staar for mig saa tydelige og klare. Meget har passeret, og meget er udført, endog i mit eget Liv. Mange Gange har jeg set Dødens Magt standset af Herrens Tjenere, der besidder det Præstedømme, som han har givet Mennesket i denne Husholdning. Gennem alt, som jeg er kommen i Berøring med her i Livet, har jeg set og erfaret Guds Kraft og Barnhjertighed.

Det Løfte, der blev givet mig i min patriarkalske Velsignelse, er i Sandhed gaaet i Opfyldelse; jeg er gaaet fremad i det hellige Præstedømme. I Herrens Hus — Templet i Salt Lake City, Utah — har jeg modtaget mine Velsignelser; og jeg er bleven udsendt »som en Sandhedens Budbærer til at forsvare Sandheden blandt fremmede i Verden, til at være en Missionær«. To Gange er Døden bleven standset, saa jeg

kunde leve og opfylde det Løfte, der blev givet til mig paa den Betingelse, at jeg vilde adlyde Guds Befalinger og mine Forældres Formaninger. Der er endnu flere Velsignelser lovet mig, og jeg haaber at være i Stand til at leve for dem. Men den største Ting for mig nu er, som den Gang, at jeg er tilladt at være en Missionær, en Sandhedens Budbærer, til at gaa ud blandt fremmede i Verden, og at gøre dem til mine Venner og lære dem Livets Budskab — Jesu Kristi Evangelium.

Jeg er taknemmelig for Evangeliet, der er gengivet til Jorden i denne Husholdning, og for det hellige Præstedømmes Fuldmagt, der samtidig blev gengivet. Jeg véd, at den almægtige Guds Præstedømme er paa Jorden. Det har været benyttet til mit Gavn. Jeg kan ikke tvivle; jeg véd, og jeg vidner om Sandheden.

GIV EN HUND.

(Af Dr. *Frank Crane*.)

Et sikkert Træk i den menneskelige Natur og en af Psykologiens uforanderlige Love er, at Folk til Slut bliver det, man beskylder dem for at være.

Den samme Idé findes i et gammelt Ord, som siger: »Giv en Hund bare onde Ord og hæng den«, idet Pointet er, at en Hund, som bare bliver udskældt og mishandlet, til Slut bliver ond og bør dræbes.

Hvis du stadig vedbliver at fortælle din Dreng, at han er doven eller dum eller ulydig, kan du være sikker paa, at rent ubevidst vil han komme til at blive det!

Dengang der fandtes Love, som fastsatte Dødsstraf for Hekse, og Præsterne prædikede mod dem, fandtes der ogsaa Hekse. De stakkels uvidende Skabninger troede til Slut selv, at de kunde øve Trolddom, og at de stod i Pagt med Djævelen. Da Hekseforfølgelsen forsvandt, forsvandt ogsaa Heksene.

Saalænge de, som bryder Lovene, behandles som Skabnin-

ger, der ikke er værdige at kaldes Mennesker, og saalænge Forbrydelser straffes med Fængsel eller Hængning, vil Forbryderne selv komme til at betragte sig som Udyr eller som Menneskehedens Udskud, og de vil handle derefter.

Se paa dem som villedte menneskelige Væsener, forsøg at fore dem tilbage paa den rette Vej igen i Stedet for at straffe dem for det, de har gjort, og de vil selv komme til at faa Opfattelsen af, at de er menneskelige Væsener med de samme Rettigheder og de samme Pligter som alle andre.

NADVEREN OG KORLEKTIE

for Oktober 1929.

Nadveren:

Dette Brød, som nydes her,
Til Minde om vor Frelser kær.
Kalken ogsaa minder mig
Om hans Blod udgydt for mig.

Korlektie:

3. Nephi Bog, 29. Kapitel, 6. Vers.

Ja, Vê den, som fornægter Herrens Aabenbaringer, og som siger, at Herren ikke længere virker ved Aabenbaringer eller ved Profeti eller ved Gaver eller ved Tunge-maal eller ved Helbredelser eller ved den Helligaands Kraft.

INDHOLD:

Et forskelligt Evangelium	273	Fra den norske Misjon	279
Missionspræsidenternes Kon- ference	275	En Mand er en Mand	281
Høflighed i Hjemmet	276	Den Hellige Nadverpakt	282
Den Danske Mission	277	Dødsfald	284
Den Norske Mission	279	Præstedømmets Velsignelser	285
		Giv en Hund	287

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bordings.